

BUSINESSBØGER

AF FRANK DYBDAL LILLEØRE, ANMELDER

ANMELDER-PANELET

Frank Dybdal Lilleøre
Ph.D., cand.merc.jur.,
Group HR, Danske Bank**Ulrik Jørgensen**
Communication Lead
Deloitte, Clients & Industries**Markus Bjørn Kraft**
Stifter og adm. direktør
Kraft & Partners A/S

Se lyset gå ud

★★★★☆ **Anmeldelse.** Den farverige finansmand, filantrop og fremtidige astronaut Per Wimmer leverer et slagkraftigt bidrag til energidebatten.

For de fleste er strøm bare noget, der kommer ud af ledningen, så der er lys i pæren. For andre handler det om grøn energi og rent miljø. Men uanset hvem vi er, er vi dybt afhængige af elektricitet, benzin osv. og skal hver dag have vores energi-fix for at kunne fungere. Og dosis stiger konstant. For om 35 år vil kloden forbruge dobbelt så meget energi som i dag, og det tilmed kun hvis alle bestræbelser på at nedbringe energiforbruget lykkes.

Så tanken om at grøn, vedvarende energi gradvist skal erstatte den CO₂-forurenende og miljøskadelige energiproduktion, er en fantasi, som man enten skal være grøn miljøforkæmper eller politiker for at turde tro på. Grøn energi som vind og sol er populært i politik og befolkning. Men selv med de storstilede støtteprogrammer, som regeringer alt for gerne stiller op med, bliver bidraget kun en dråbe i den energi-drik, som skal blandes for at tilfredsstille vores umættelige tørst. Om 35 år kan vi være så heldige, at grøn energi har rykket sig fra en til tre pct. af forsyningen. Så der er lange udsigter.

Når lyset går ud

Og det kan vi ikke leve med. Kan vi ikke forsyne os med stabil energi hver eneste time i døgnet, bryder ragnarok løs.

Vi så det i New York i 1977, da strømmen forsvandt i et døgn og udløste 1.000 brande, 1.600 forretninger blev plyndret, og vold og uorden førte til 4.000 anholdelser.

I Indien var 700 millioner uden strøm et par dage i 2012 uden de store konsekvenser – de er ikke blevet energi-narkomaner endnu og er vant til forsyningsnedbrud.

Netop forsyningsikkerhed tydeliggør nogle af de dilemmaer, som energi-cocktail-mixerne står overfor. Sol og vindenergi kommer jo ikke nødvendigvis, når vi står og skal bruge den, så en større satsning på disse ingredienser betyder paradoksal, at forsyningsikkerheden skal komme fra øget brug af andre kilder som har større slagkraft – olie, kul og gas f.eks. Men de sviner, og det kan vi heller ikke leve med. Og den ellers 100 pct. rene (så længe tingene er under kontrol) kernekraft, er vi blevet instinktivt bange for.

Lykkeriddere og missionærer

Grøn bølge har fået så meget politisk velvilje, at der er opstået en feberagtig stemning blandt projektmagere og spekulanter. De kan med gyldne garantier fra missionerende politikere i ryggen skrue forretningsmodeller sammen,

som vokser helt ind i himlen. Det ved Per Wimmer en masse om, for han rådgiver bl.a. den slags virksomheder. Og selv om det bidrager til hans levebrød, kan han godt se, at den er helt gal. Når man læser hans cases om, hvordan folk, der enten ikke har nogen baggrund eller en baggrund som udvikler af ejendomsprojekter, arbejder med modeller, hvor »gearingen bliver gearret«, og det hele sker med statsgaranterede afsætningspriser på produktionen, er der ikke meget grønt skær over tingene. Det skulle da lige være fra dollarsedler.

Boblealarm

Per Wimmer slår boblealarm og mener, at det kan blive værre end strømsvigt, når finansielle virksomheder ompakker de gearede lån til »statsgaranterede sunshine bonds«, og det hele hviler på støtte til energikilder, som er dømt til aldrig at kunne levere varen. Green og clean tech-boblen kan blive større og farligere end dotcom-bomben og finanskrisen, som ikke var drevet frem af økonomisk sektorstøtte. En boble-brist vil kaste Europas økonomi og energiforsyning ud i kaos, da vi satser på de forkerte teknologier, primært drevet frem af Tyskland, som lider af »grøn feber« og »nuklear neurose«.

Af med de grønne briller

Wimmer mener at det er på høje tid at vågne af de grønne drømme, og erkende at fremtidens energidrik nok ikke kan undgå at have nogle store skud gas og kernekraft.

I bogens sidste kapitel trækker han »recepten« frem. Der er ikke noget kvik-fix, og tingene er nødt til at være både kommercielt og miljømæssigt bæredygtige. Vi må lægge de grønne briller og satse bredt. Kigge både på produktion og forbrug – for den reneste energi er trods alt den, der bliver sparet. Så ordninger med at fremskynde f.eks. belysning med LED-pærer vil kunne spare 40 pct. af energien i kontorbygninger. **IKEA** er i fuld gang med at indføre dette i deres varehuse. Intelligente apparater og elnet, der kan udjævne kapacitetstrækket osv. Ikke at det redder verden, men pointen er, at vi er nødt til at satse bredt. Gerne med tilskud fra staten så nye teknologier kan få fodfæste. Men fordelt på ædruelig vis og i afmålte doser, så energi-pusherne ikke selv kommer på statslig metadon.

Man bliver suget totalt med af bogen, som er både spændende, oplysende og med kant. Jeg har ikke interesseret mig synderligt for energipolitik før jeg fik Wimmers bog i hånden. Men det er slut nu. For jeg har set lyset gå ud.

★★★★☆

Den grønne boble – hvordan gode intentioner blev til svimlende spekulationPer Wimmer
Gyldendal Business
Udkommer 21. oktober
250 sider
300 kr.**FAKTA.**
Vil du anmeldes

Businessbøger til anmeldelse sendes til: Berlingske, Att. Business Bøger, Pilestræde 34, 1147 København K

